

Aanbevelingen

betreffende beoordelingen van de activakwaliteit

Aanbevelingen betreffende beoordelingen van de activakwaliteit

Inhoudsopgave

1.	Samenvatting	3
2.	Achtergrond en grondslag	5
3.	Aanbevelingen van EBA betreffende de beoordeling van activakwaliteit	6
	Bijlage I – Lijst van bevoegde autoriteiten	9
	Bijlage II – Goede praktijken voor het verrichten van beoordeling van activakwaliteit	11
4.	Bevestiging van opvolging van de aanbeveling	18

1. Samenvatting

Als onderdeel van de voortdurende inspanningen om het vertrouwen in de bankensector van de EU te herstellen, doet EBA aanbevelingen aan de bevoegde autoriteiten op grond waarvan de deelnemende bevoegde autoriteiten verplicht zijn beoordelingen van de activakwaliteit (BAK's) te verrichten van activaklassen die geacht worden met een hoog risico gepaard te gaan. Het doel van deze aanbevelingen is bij te dragen aan een meer uniforme benadering voor de beoordelingen door bevoegde autoriteiten van de kredietportefeuilles van banken, met inbegrip van risicobeoordeling en voorzieningen. Uiteindelijk moet zo worden bijgedragen aan voldoende prudente kapitaalniveaus en voorzieningen om de met deze blootstelling gepaard gaande risico's te dekken.

Deze aanbevelingen bevorderen de consistentie van de processen en uitkomsten van BAK's op Europees niveau. Hierdoor kan een deel van de resterende twijfels over de activakwaliteit in de hele EU worden weggenomen.

De BAK's blijven de verantwoordelijkheid van de bevoegde autoriteiten. De bevoegde autoriteiten wordt aanbevolen te beoordelen en vast te stellen welke activaklassen in de kredietportefeuilles van banken met een hoog risico gepaard gaan. Deze beoordeling, die moet worden voorgelegd aan de relevante colleges van toezichthouders, moet ervoor zorgen dat voor elke beoordeelde bank de risicovolle portefeuilles naar behoren worden beoordeeld. Aan de hand van deze aanbevelingen tracht EBA te zorgen voor enige consistentie in en coördinatie van de goede praktijken die door de bevoegde autoriteiten vrijwillig kunnen worden gevolgd.

De aanbevelingen zijn zo opgezet dat ze kunnen worden meegenomen in bestaande en/of geplande werkzaamheden voor BAK's. De werkzaamheden van het gemeenschappelijk toezichtsmechanisme (GTM) en de plannen daarvan voor een balansbeoordeling moeten worden ondersteund, maar niet extra belast. Deze aanbevelingen laten voldoende ruimte voor het GTM en overige bevoegde autoriteiten om de doelstellingen, het tijdsplan, de verwachtingen en het proces van reeds verrichte, lopende en geplande BAK's te verhelderen. Tegelijkertijd bieden deze aanbevelingen lidstaten die niet onder het GTM vallen en die nog geen BAK hebben ingevoerd, een kader om hen op weg te helpen. Indien banken buiten de grenzen van het GTM of anderszins buiten de grenzen van de EU opereren, worden er colleges van toezichthouders bij het proces betrokken. Deze colleges bevorderen de informatie-uitwisseling en dragen, waar van toepassing en gevraagd door de overkoepelende toezichthouder, bij aan de analyse die wordt verricht voor grensoverschrijdende banken. De resultaten worden doorgegeven aan het college en aan EBA. In deze context moet ook worden gesproken over maatregelen ter verbetering van de risicodekking en de voorzieningen, alsmede overige maatregelen die nodig en passend worden geacht om eventuele tekortkomingen te verhelpen.

Bij de beoordeling van de resultaten dienen de bevoegde autoriteiten de uitkomsten te bespreken en op de proef te stellen en vervolgstappen te overwegen. Bijgevolg moeten de

bevoegde autoriteiten de van de banken ontvangen gegevens op de proef kunnen stellen en, waar van toepassing, maatregelen kunnen aanbevelen, bijvoorbeeld aanpassingen in verliezen op leningen of in de voorzieningen en overige maatregelen die door de bevoegde autoriteiten passend worden geacht om tekortkomingen te verhelpen.

Met inachtneming van de communicatiebehoeften van de bevoegde autoriteiten gebruikt EBA de door hen verstrekte informatie om een verslag op te stellen waarin de belangrijkste uitkomsten van de diverse BAK's worden samengevat en op een voor alle jurisdicties consistente wijze informatie wordt gegeven over welke stappen zijn genomen en wat de materialiteit van de uitkomsten is.

Over deze aanbevelingen is overleg gepleegd met de relevante bevoegde autoriteiten. Er is echter geen openbare raadpleging geweest omdat de aanbevelingen zijn opgesteld in het licht van de toezichtverantwoordelijkheden en eerder de situatie van afzonderlijke instellingen betreffen dan deel uitmaken van een algemeen beleid. Deze aanbevelingen worden gepubliceerd op de website van EBA.

2. Achtergrond en grondslag

EBA heeft in de context van het slechter wordende economische klimaat gedurende enige tijd de clementie en de activakwaliteit bijgehouden. Uit deze analyse blijkt een verslechtering van de activakwaliteit in de hele EU, hoewel er aanzienlijke verschillen bestaan tussen regio's, banken en portefeuilles.

Er zijn nog altijd zorgen over het clementiebeleid en de consistentie van de beoordelingen van activakwaliteit in de hele EU. Gelet op de verscheidenheid aan definities heeft EBA consistente definities van clementie en oninbare leningen opgesteld¹, die voor de hele EU gelden. Op die manier wordt bijgedragen aan een vergelijkbare grondslag voor beoordeling van de balansen door de bevoegde autoriteiten.

Veel bevoegde autoriteiten hebben de bestaande maatregelen om de activakwaliteit bij te houden, opgevoerd. Het is echter niet mogelijk een eenduidig en transparant beeld te krijgen van de mate waarin er in de hele EU problemen spelen met de activakwaliteit. Om de toezicht- en marktproblemen te kunnen aanpakken, moet er derhalve binnen de EU enige mate van coördinatie van de communicatie over de beoordelingen van activakwaliteit zijn.

BAK's worden meer en meer gebruikt als een grondige methode om potentiële verliezen in de financiële sectoren van bepaalde landen vast te stellen. In dit opzicht vormen ze een belangrijk onderdeel van de reorganisatie van banken en spelen ze tevens een rol in tal van lopende toezichtprogramma's. Op het moment bestaan er in de EU verschillen ten aanzien van zowel de benadering voor als – belangrijker nog – de communicatie over BAK's. Deze aanbevelingen inzake BAK's zijn gericht op een steekproef van de banken in de EU die door de bevoegde autoriteiten als relevant worden aangemerkt. Gelet op de voor deze aanbevelingen vereiste flexibiliteit, valt de definitieve steekproef van banken onder de zeggenschap van de bevoegde autoriteiten. Deze moet echter wel alle relevante entiteiten omvatten, en al diegene die onder de aanbeveling inzake herkapitalisatie vallen, dienen als prioritair te worden aangemerkt.

Deze aanbevelingen zouden moeten bijdragen aan het vaststellen van potentiële probleemgebieden binnen regio's, banken en portefeuilles, en zouden voldoende informatie over de beoordeling van activakwaliteit moeten bieden als extra verzekering dat eventuele resterende risicogebieden niet het vertrouwen in het EU-bankensysteem als geheel ondermijnen.

¹ EBA/ITS/2013/03

3. Aanbevelingen van EBA betreffende de beoordeling van activakwaliteit

Status van deze aanbevelingen

Dit document bevat aanbevelingen die worden gedaan overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie ("de EBA-verordening"). Op grond van artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening moeten bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om aan de aanbevelingen te voldoen.

De aanbevelingen vormen een weerslag van het EBA-standpunt inzake passende toezichtpraktijken binnen het Europees systeem voor financieel toezicht of inzake de wijze waarop het recht van de Europese Unie op een bepaald gebied zou moeten worden toegepast. Derhalve verwacht EBA dat alle bevoegde autoriteiten waarvoor de aanbevelingen bedoeld zijn, deze nakomen. De betreffende bevoegde autoriteiten kunnen dit doen door de aanbevelingen waar van toepassing op te nemen in hun toezichtpraktijken (bv. middels wijziging van hun rechtskader of toezichtprocessen).

Verslagleggingsvereisten

Ingevolge artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening moeten de bevoegde autoriteiten uiterlijk op 23 december 2013 laten weten of zij voldoen, of voornemens zijn te voldoen, aan deze aanbevelingen, of anders redenen voor niet-naleving opgeven². Bevoegde autoriteiten die op die datum nog niet hebben gereageerd, worden door EBA geacht niet te voldoen. De kennisgevingen dienen middels het formulier in hoofdstuk 5 te worden gericht aan compliance@eba.europa.eu onder vermelding van "EBA/Rec/2013/XX". De kennisgevingen moeten worden ingediend door personen die bevoegd zijn om namens hun bevoegde autoriteit te melden of deze voldoet.

De kennisgevingen worden overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening op de website van EBA bekendgemaakt.

² In het geval van de Europese Centrale Bank moet de kennisgeving worden ingediend binnen twee maanden na de datum waarop zij een bevoegde autoriteit wordt.

Titel I – Onderwerp, toepassingsgebied en definities

1. Deze aanbevelingen betreffen het verrichten door bevoegde autoriteiten van beoordelingen van de activakwaliteit (BAK's) bij kredietinstellingen met betrekking tot de activaklassen en blootstellingen die geacht worden met een groot risico gepaard te gaan, zulks als onderdeel van het toezicht op die instellingen ingevolge Richtlijn 2006/48/EG³. Het doel van deze aanbevelingen is bij te dragen aan een meer uniforme aanpak van de evaluatie van de kredietportefeuilles van kredietinstellingen, met inbegrip van risicoclassificatie en voorzieningen, teneinde ervoor te zorgen dat er voldoende prudente kapitaalniveaus en voorzieningen zijn om de risico's te dekken waarmee deze blootstellingen gepaard gaan.
2. Deze aanbevelingen zijn van toepassing op de in bijlage I genoemde bevoegde autoriteiten.
3. De volgende definities zijn van toepassing:
 - Voor zover mogelijk en van toepassing komt de definitie van "niet-presterende blootstelling" overeen met die van de paragrafen 145-157 van het definitieve ontwerp van de technische uitvoeringsnormen, zoals opgenomen in EBA/ITS/2013/03⁴.
 - Voor zover mogelijk en van toepassing komt de definitie van "schuldclemtie" overeen met die van de paragrafen 163-179 van het definitieve ontwerp van de technische uitvoeringsnormen, zoals opgenomen in EBA/ITS/2013/03⁵. Tevens zijn de definities van artikel 4 van Richtlijn 2006/48/EG van toepassing.

Titel II – Aanbevelingen

4. De bevoegde autoriteiten moeten een beoordeling verrichten van de kwaliteit van alle relevante activa van kredietinstellingen. Alle kredietinstellingen die zijn opgenomen in bijlage II bij de Aanbeveling van de Europese Bankautoriteit van 8 december 2011 over het opbouwen van en toezicht houden op tijdelijke kapitaalbuffers teneinde het vertrouwen van de markt te herstellen (EBA/REC/2011/1), moeten door de bevoegde autoriteiten met hoogste prioriteit worden behandeld.
5. De bevoegde autoriteiten moeten beoordelen en vaststellen voor welke activaklassen en/of blootstellingen een beoordeling van de activakwaliteit vereist is, uitgaande van een beoordeling van de materialiteit en het risico.

³ Richtlijn 2006/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen, PB L 177 van 30.6.2006, blz. 1.

⁴ Definitief ontwerp van de technische uitvoeringsnormen van EBA betreffende verslaglegging aan de toezichthouder inzake clementie en niet-presterende blootstellingen overeenkomstig artikel 99, lid 4, van Verordening (EU) nr. 575/2013 [EBA/ITS/2013/03].

⁵ Ibid.

-
6. De grondigheid van de te verrichten beoordelingen hangt af van de beoordeling van de materialiteit en het risico.
 7. In het geval dat de kredietinstelling een college van toezichthouders heeft aangesteld, dient de selectie van activaklassen en/of blootstellingen te worden gemeld aan en besproken in het college indien de activiteiten buiten het bereik van het GTM liggen.
 8. De bevoegde autoriteiten moeten een beoordeling van de activakwaliteit verrichten, rekening houdend met de goede praktijken zoals vastgesteld door EBA en beschreven in bijlage II bij deze aanbevelingen.

Titel III – Definitieve bepalingen en uitvoering

9. De communicatie van de uitkomsten van de BAK door EBA moet volledig voldoen aan de communicatiebehoeften van de bevoegde autoriteiten. In het bijzonder kan het nodig zijn dat het GTM een eigen communicatiebeleid ontwikkeld voor de uitkomsten van de balansbeoordeling die het verricht, alvorens over te gaan tot zijn volledige operationele functies, in overeenstemming met de GTM-verordening.
10. De bevoegde autoriteiten moeten hun BAK uiterlijk op 31 oktober 2014 hebben afgerond. De voorlopige uitkomsten van de BAK moeten zo snel mogelijk worden gerapporteerd aan EBA, zodat hiermee rekening kan worden gehouden bij de EU-brede stresstest die in 2014 zal worden uitgevoerd.
11. De bevoegde autoriteiten wordt verzocht zo snel mogelijk nadat zij hun BAK hebben afgerond, op consistente wijze aan EBA verslag uit te brengen.

Bijlage I – Lijst van bevoegde autoriteiten

België	Nationale Bank van België
Bulgarije	Nationale Bank van Bulgarije
Cyprus	Centrale Bank van Cyprus
Denemarken	Finanstilsynet (Deense financiële toezichthouder)
Duitsland	Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (federale financiële toezichthouder)
Estland	Finantsinspektsioon (financiële toezichthouder)
Finland	Finanssivalvonta (Finse financiële toezichthouder)
Frankrijk	Autorité de Contrôle Prudentiel et de Résolution (Autoriteit voor prudentieel toezicht en afwikkeling)
Griekenland	Nationale Bank van Griekenland
Hongarije	Magyar Nemzeti Bank (Nationale Bank van Hongarije)
Ierland	Centrale Bank van Ierland
Italië	Banca d'Italia (Bank van Italië)
Kroatië	Hrvatska Narodna Banka (Nationale Bank van Kroatië)
Letland	Finansu un Kapitāla Tirgus Komisija (Toezichthouder financiële markten)
Litouwen	Lietuvos Bankas (Bank van Litouwen)
Luxemburg	Commission de Surveillance du Secteur Financier (Commissie van toezicht op de financiële sector)
Malta	Maltese Autoriteit voor financiële diensten
Nederland	De Nederlandsche Bank
Oostenrijk	Finanzmarktaufsicht (Financiële-marktautoriteit)
Polen	Komisja Nadzoru Finansowego (Poolse financiële toezichthouder)
Portugal	Banco de Portugal (Bank van Portugal)
Roemenië	Banca Națională a României (Nationale Bank van Roemenië)
Slovenië	Banka Slovenije (Bank van Slovenië)
Slowakije	Narodna Banka Slovenska (Nationale Bank van Slowakije)
Spanje	Banco de España (Bank of Spanje)
Tsjechië	Ceska Narodni Banka (Nationale Bank van Tsjechië)
Verenigd Koninkrijk	Prudential Regulation Authority (Britse Autoriteit voor prudentieel toezicht)
Zweden	Finansinspektionen (Zweedse financiële toezichthouder)
	Europese Centrale Bank ⁶

Bevoegde autoriteiten EER-EVA⁷

⁶ Deze aanbevelingen zijn van toepassing op de Europese Centrale Bank naar aanleiding van het van kracht worden van de Verordening van de Raad waarbij aan de Europese Centrale Bank specifieke taken worden opgedragen betreffende het beleid inzake prudentieel toezicht op kredietinstellingen (COM(2012) 511 final).

⁷ De bevoegde autoriteiten van de EER-/EVA-landen zijn momenteel niet verplicht de naleving van de EBA-richtsnoeren en -aanbevelingen te bevestigen. Deze aanbevelingen gelden voor hen daarom slechts op vrijwillige basis.

IJsland	Fjármálaeftirlitið – FME (IJslandse financiële toezichthouder)
Liechtenstein	Finanzmarktaufsicht – FMA (Financiële-marktautoriteit)
Noorwegen	Finanstilsynet (Noorse financiële toezichthouder)

Bijlage II – Goede praktijken voor het verrichten van beoordeling van activakwaliteit

In deze bijlage wordt een aantal goede praktijken uiteengezet die zijn vastgesteld door deskundigen uit de hele Europese Unie. Daarbij is uitgegaan van de ervaringen die zij hebben opgedaan bij de diverse, bij de omstandigheden en vereisten passende BAK's die zij hebben verricht of momenteel verrichten. Dit betekent niet dat alle hieronder beschreven stappen altijd relevant zijn voor alle activaklassen en/of blootstellingen. Dit zijn eerder stappen die kunnen worden overwogen en beoordeeld afhankelijk van de materialiteit en relevantie voor de prioritaire activaklassen en/of blootstellingen.

1. De bevoegde autoriteiten streven ernaar activaklassen en/of blootstellingen te selecteren op basis van onderstaande richtsnoeren voor risico en materialiteit, voor zover mogelijk, en conform de hieronder beschreven procedure.
2. De bevoegde autoriteiten streven ernaar BAK's te verrichten op basis van diepgaande kwantitatieve en kwalitatieve analyses van de geselecteerde reeks van activaklassen en/of blootstellingen. Op die manier kan worden bepaald welke stappen het beste passen op basis van hun beoordeling van materialiteit en risico.

Typische taken die worden verricht op een algemene kredietportefeuille

Gegevensintegriteit, risicoclassificatie en kwantitatieve portefeuilleanalyse

3. Als uitgangspunt voor een BAK geven de bevoegde autoriteiten aan dat er met regelmaat een beoordeling van de gegevensintegriteit op basis van administratieve grondslagen en een juiste risicoclassificatie wordt verricht, evenals een kwantitatieve analyse van de algehele kredietportefeuille.
4. Om te zorgen voor een effectief uitgangspunt controleren de bevoegde autoriteiten de kwaliteit en de integriteit van de gegevens en de juiste verdeling van blootstellingen over de risicocategorieën, met inbegrip van activaklassen en/of blootstellingen van de algehele kredietportefeuille. Daartoe kunnen zij het volgende ondernemen:
 - a) beoordelen of de classificaties van kredieten naar activaklasse juist zijn en of de grenzen tussen (sub-)portefeuilles duidelijk zijn en consequent worden toegepast binnen de hele bankengroep (bv. kredieten aan kmo's: afzonderlijke categorie, gedeeltelijk opgenomen in de bedrijfskredietportefeuille, gedeeltelijk in de particuliere portefeuille);
 - b) evalueren van de door kredietinstellingen gehanteerde segmenten/subcategorieën, met inbegrip van definities en grenzen, voor de verschillende kwaliteitsniveaus van de kredieten (bv. laag risico, vereist aandacht van het management, toezichtlijst, ondermaats, geherstructureerd/heronderhandeld, in verzuim, oninbaar);

-
- c) controleren of er coherente standaarddefinities en/of niet-werkende definities zijn en hoe deze zich verhouden tot de definitie van "oninbare blootstellingen" die is opgenomen in de paragrafen 145-157 van het definitieve ontwerp van de technische uitvoeringsnormen, zoals opgenomen in EBA/ITS/2013/03;
 - d) analyseren van de kenmerken en structuur van de portefeuille in het licht van de onder b) genoemde segmentatie.
5. Op basis van een beoordeling van de materialiteit en het risico, en van de verschillen in diepte en breedte van de aanvankelijke portefeuille, kan nader onderzoek nodig en gerechtvaardigd zijn.
 6. Dergelijk nader onderzoek is vaak op het volgende gericht:
 - waarde van de blootstelling,
 - looptijd,
 - zekerheidsstelling,
 - risicoclassificatie,
 - soort actief,
 - regionale verdeling,
 - jaar van afsluiting (ouderdomsanalyse),
 - grote concentraties,
 - voorzieningen,
 - dekkingsgraad.

Afsluiting en monitoring van kredieten

7. De bevoegde autoriteiten kunnen de praktijken van de kredietinstelling betreffende het afsluiten en monitoren van kredieten – van belang voor de aanvankelijke segmentatie – beoordelen.

Taken op het niveau van een specifieke portefeuille

8. Op de beoordeling van de gegevenskwaliteit binnen de gehele kredietportefeuille volgt vaak een beoordeling van de prioritaire portefeuilles. In deze beoordeling wordt gekeken naar welke activaklassen en specifieke portefeuilles onderwerp moeten zijn van de hierna beschreven meer gedetailleerde analyse.

Clementie

9. Door waar mogelijk en waar van toepassing de definitie van clementie van lid 3 van deze aanbevelingen te hanteren, kunnen de bevoegde autoriteiten het potentieel gebruik van clementie en het effect op de waardering vaststellen. Daartoe kunnen zij het volgende ondernemen:

-
- a) beoordelen hoe de herstructurering is gedefinieerd, controleren of de definitie binnen de hele bankengroep consequent wordt gehanteerd, en de interne definitie afzetten tegen de geharmoniseerde;
 - b) controleren of er consistent wordt gerapporteerd over blootstellingen waarvoor clementie is gegeven, en of deze blootstellingen stelselmatig gemarkeerd zijn in de verslagleggingssystemen binnen de hele kredietinstelling;
 - c) beoordelen of er vastomlijnde processen en beleidsmaatregelen zijn ingevoerd voor de toepassing van clementiepraktijken en nagaan hoe deze zijn gedefinieerd binnen de hele bankengroep;
 - d) kwantificeren van het bedrag aan blootstellingen in de geanalyseerde portefeuille waarvoor clementie is gegeven;
 - e) beoordelen of er al dan niet voldoende voorzieningen zijn getroffen voor kredieten waarvoor clementie is gegeven of voor geherstructureerde kredieten;
 - f) analyseren van een steekproef van leningen waarvoor clementie is gegeven, teneinde te beoordelen of deze juist zijn geclassificeerd;
 - g) vaststellen van de normen en procedures voor het monitoren, evalueren en bijwerken van de kredietprestaties en de kredietrisicoprofielen.

Beheer van oninbare kredieten en achterstallige betalingen

- 10. De bevoegde autoriteiten kunnen beoordelen in hoeverre kredietinstellingen hun oninbare kredieten beheren (zo veel mogelijk in overeenstemming met de geharmoniseerde definitie van niet-presterende blootstellingen (paragrafen 145-157 van het definitieve ontwerp van de technische uitvoeringsnormen, zoals opgenomen in EBA/ITS/2013/03)) en tevens of zij hun achterstallige betalingen beheren. De bevoegde autoriteiten kunnen het volgende ondernemen:
 - a) beoordelen van het bestaan/functioneren van afdelingen voor schuldherschikkingen en aanverwante beleidsmaatregelen (waarschuwingssystemen, voorwaarden voor het doorverwijzen van klanten naar herschikking, herstructureringen, gerechtelijke procedures etc.);
 - b) vaststellen van de processen voor vervroegde en vertraagde incasso (bijvoorbeeld een analyse van het aantal dagen dat klanten achterstallig zijn met betalingen);
 - c) beoordelen van de voorwaarden voor het weer terugzetten van klanten naar de presterende portefeuille of het verwijderen daarvan uit de balans;
 - d) kwantificeren van de potentiële verkoop van probleemactiva/-portefeuilles.

Beheer en beoordeling van zekerheid

11. De bevoegde autoriteiten beoordelen vaak hoe kredietinstellingen zekerheid evalueren, beheren en monitoren. In bijzonder kunnen zij het volgende ondernemen:
 - a) beoordelen hoe de verantwoordelijkheden voor de evaluatie van zekerheid zijn verdeeld (interne dan wel externe beoordeling) en in hoeverre deze onafhankelijk zijn van die voor het afsluiten van leningen;
 - b) verzamelen van bewijs over de frequentie van beoordelingen, redenen voor herwaardering en de ouderdom van beoordelingen;
 - c) beoordelen hoe de parameters voor reductiefactoren en waardering zijn afgeleid en worden gevalideerd en in hoeverre deze uitgaan van historische gegevens, alsmede beoordelen welke koppeling er is gelegd met voorzieningen, met name als deze gegevens (waarden voor interne zekerheid) worden gebruikt om de hoogte van de voorzieningen te bepalen;
 - d) beoordelen van de statistische herwaarderingsmiddelen voor kleine vastgoedactiva en onderzoeken van de schatting voor parameters en hoe deze worden gevalideerd.

Voorzieningen en risicodekking

12. De bevoegde autoriteiten kunnen beoordelen of de hoogte van de voorzieningen en de risicodekking in lijn is met de kwaliteit van de activa in de portefeuilles van de kredietinstellingen. In bijzonder kunnen zij het volgende ondernemen:
 - a) bepalen van welke regels er gelden voor het treffen van zowel specifieke als algemene voorzieningen voor kredietverliezen en het bepalen van de risicodekking, en beoordelen of deze consequent worden toegepast;
 - b) evalueren van welke parameters er worden gebruikt voor de berekening van algemene voorzieningen voor kredietverliezen en risicodekking, en of deze op adequate wijze worden gevalideerd;
 - c) vergelijken van de dekkingsgraad van de verschillende segmenten, indien mogelijk ook afzetten tegen een relevante toetsingsgroep;
 - d) controleren of de hoogte van de voorzieningen en de risicodekking in afzonderlijke gevallen al dan niet voldoende uitgaat van een steekproef van probleemkredieten;
 - e) beoordelen of de vereisten voor voorzieningen worden toegepast op hypotheekexecuties.

Beoordeling van materialiteit en risico

13. Bij de beoordeling en vaststelling van de te controleren activaklassen en/of blootstellingen en bij de bepaling van de diepgang en het bereik van de analyse, kunnen de bevoegde autoriteiten ook de materialiteit en risico's van de activaklassen en/of blootstellingen beoordelen.
14. Bij de beoordeling van de materialiteit en risico's kunnen de bevoegde autoriteiten onder meer volgende aspecten in overweging nemen:
 - kwantitatieve factoren op basis van:
 - activaklasse en/of portefeuilleniveau,
 - risicoconcentratie ten opzichte van risicospreiding,
 - zekerheidsstelling,
 - voorzieningen,
 - omgevingsfactoren (macro-economische omstandigheden, bijvoorbeeld een scherpe correctie van de commerciële vastgoedprijzen);
 - kwalitatieve factoren op basis van:
 - inherente risico's,
 - de doelmatigheid van de kredietcontroles.
15. Uitgaande van de beoordeling van de materialiteit en de risico's, kunnen de bevoegde autoriteiten gebieden aanwijzen die een extra beoordeling of een diepgravender onderzoek vereisen, waaronder:
 - activaklassen en/of subportefeuilles op nationaal niveau,
 - het kwantitatieve niveau van activaklassen en/of subportefeuilles van afzonderlijke kredietinstellingen, en
 - het niveau van de kwalitatieve componenten van afzonderlijke activaklassen en/of subportefeuilles.
16. Uitgaande van deze beoordeling kan in detail worden vastgesteld, geanalyseerd en beoordeeld welke portefeuilles relevant zijn voor een zinvolle en doelmatige BAK.

Middelen

17. De bevoegde autoriteiten houden er rekening mee dat voldoende middelen aan het proces moeten worden toegewezen om met succes een BAK te verrichten. De omvang van het proces en de middelen dienen niet alleen evenredig te zijn met de op te nemen componenten, maar ook met de grondigheid of het bereik van de beoordeling en de vastgestelde materialiteit en risico's.
18. De bevoegde autoriteiten kunnen gebruikmaken van passende deskundigenteams om beoordelingen te verrichten. Er kunnen taken worden uitbesteed aan toezichthouders van de

staat van herkomst of er kan gebruik worden gemaakt van gemengde teams voor de analyse van relevante portefeuilles.

19. In sommige gevallen kunnen de bevoegde autoriteiten de mogelijkheid overwegen om ten behoeve van de uitvoering van een beoordeling van de activakwaliteit of een deel daarvan de hulp in te roepen van derden. Deze vallen hoe dan ook onder hun toezicht en verantwoordelijkheid.

Verslagleggingsvereisten

20. De verslagleggingsvereisten kunnen een weerslag vormen van de mate van detail van de verrichte beoordelingen.
21. Kwantitatieve verslaglegging kan, voor zover mogelijk, gebruikmaken van bestaande kaders zoals het kader voor gemeenschappelijke verslaglegging (COREP) en het kader voor financiële verslaglegging (FINREP).
22. De verslaglegging moet in ieder geval het volgende omvatten:
 - a) basisgegevens over de banken in de steekproef;
 - b) een risicoclassificatie van de kredietportefeuilles;
 - c) kredieten waarvoor clementie geldt en oninbare kredieten;
 - d) achterstalligheidsniveaus en afwikkelingsmaatregelen voor achterstallige betalingen;
 - e) hoogte en doelstellingen van de risicodekking en de voorzieningen.
23. Kwalitatieve verslaglegging kan geschieden met behulp van een scoresysteem dat is opgesteld door de verantwoordelijke bevoegde autoriteiten.

Uitvoeren van BAK's met behulp van colleges van toezichthouders

Fase 1: Toepassingsgebied

24. De overkoepelende bevoegde autoriteiten van grensoverschrijdende kredietinstellingen delen het college mee dat met betrekking tot de desbetreffende bank een BAK wordt verricht, en bespreken de selectie van de te beoordelen relevante activaklassen en/of blootstellingen.
25. De overkoepelende bevoegde autoriteiten delen de resultaten van hun beoordeling van de materialiteit en het risico van de activaklassen en/of blootstellingen met zowel de toezichthouders van de EU-lidstaat van herkomst als EBA. Zij maken daarbij gebruik van de hierboven beschreven criteria voor materialiteit en risico.

Fase 2: Uitvoering van de BAK

26. De toezichthouders van de staat van herkomst kan, waar nodig en waar van toepassing, worden gevraagd deskundigen aan te wijzen om de beoordelingen te verrichten.

Fase 3: Uitwisseling van de resultaten in de colleges

27. De overkoepelende bevoegde autoriteiten stellen het college in kennis van de uitkomst van de beoordelingen en bespreken binnen het college de resultaten. Het college beoordeelt en bespreekt de resultaten.
28. Daarnaast kan het college:
- indien de bevindingen ook dochterondernemingen betreffen, proberen een gezamenlijke grondslag voor de aanbevelingen te vinden, bijvoorbeeld indien er aanvullende voorzieningen nodig zijn;
 - streven naar een gecoördineerde toezichtbenadering door passende aanpassingen door te voeren naar aanleiding van de BAK's.

4. Bevestiging van opvolging van de aanbeveling

Datum:

EU-/EER-lidstaat:

Bevoegde autoriteit:

Richtsnoeren/aanbevelingen:

Naam:

Functie:

Telefoonnummer:

E-mailadres:

Ik ben bevoegd om namens mijn bevoegde autoriteit te bevestigen dat de richtsnoeren/aanbevelingen zijn opgevolgd: **Ja**

De bevoegde autoriteit heeft de richtsnoeren en aanbevelingen opgevolgd of is voornemens dit te doen:

Ja **Nee** **Gedeeltelijke opvolging**

Mijn bevoegde autoriteit heeft de richtsnoeren en aanbevelingen niet opgevolgd of is niet voornemens dit te doen om de volgende **redenen**⁸:

Details van de gedeeltelijke opvolging en redenen daarvan:

Gelieve deze kennisgeving te verzenden naar compliance@eba.europa.eu⁹.

⁸ Vermeld in het geval van gedeeltelijke opvolging de mate van opvolging of niet-opvolging en noem de redenen voor niet-opvolging van de respectieve themagebieden.

⁹ Nota bene: Indien deze bevestiging van opvolging op andere manieren wordt ingediend, bijvoorbeeld door deze te verzenden naar een ander e-mailadres dan het voornoemde of door middel van een e-mail die niet het vereiste formulier bevat, wordt die kennisgeving als ongeldig beschouwd.